

ПРАВА НА ВОЛЮ

№2 (287)
2011

Правабарончы бюлетэнь

Менск, 25 сакавіка 2011 году.

Сьвята... без сьвята

Сёлета адзначыць Дзень Волі ў Менску планавалася ўскладаннем кветак да помнікаў беларускім песнярам. Аднак, сьвята не атрымалася. Плошчу Якуба Коласа ачапілі людзі ў цывільным, а падземныя пераходы былі заблакаваныя, як тлумачылі міліцыянты, з тэхнічных прычынаў: "для ўборкі". Але "прыбіралі" ня сьмецьце, а людзей, што прыйшлі ўскласьці кветкі да помніка народнаму паэту. Уваходы ў сквер Янкі Купалы таксама былі перакрытыя міліцыянтамі ў форме і цывільным. Тут яны "знайшлі" бомбу і людзей у сквер не пусьцілі. Кветкі ўскладаліся проста на клумбу каля ўваходу.

У рэгіёнах апазіцыянераў масава папярэдзвалі супраць удзелу ў акцыях 25 сакавіка. У Гародні, Бабруйску, Барысаве, Салігорску, Гомелі ды іншых гарадах праводзіліся "прафілактычныя гутаркі". Тым ня менш, затрыманыя ў гэты дзень пазьбежчы не ўдалося: паводле дадзеных праваабаронцаў, 25 сакавіка было затрымана 70 чалавек – 52 у Менску і 18 у рэгіёнах. Большасьць адпусьцілі з пастарунку праз тры гадзіны без складаньня пратаколаў.

Затрыманыя пачаліся задоўга да пачатку акцыі. Былі затрыманыя людзьмі ў цывільным Юлія Янковіч, Ксенія Антонова, Дзьмітрый Якубоўскі, Кацярына Ерусалімска, Сяржук Гумінскі і грамадзянін Польшчы Кшыштаф Кірдык. Праз

тры гадзіны моладзь адпусьцілі, але за гэты час у кватэрах, дзе яны жывуць, прайшлі ператрусы...

Актывіста Маладога Фронту Міколу Дземідзенку затрымалі каля выхаду з метро "Плошча Якуба Коласа". Яго схопілі міліцыянты ў цывільным, узялі за рукі і ногі і панесьлі ў апорны пункт, што знаходзіцца на станцыі метро. Марыя Квіцінская і Кася Далідовіч паспрабавалі перашкодзіць затрыманню, але іх таксама арыштавалі. У апорным пункце міліцыя дзяўчат зьбілі з ног на падлогу, а супрацоўнік у цывільным пачаў зьбіваць дзяўчат нагамі... Пасьля іх адвезьлі ў Са-

(Працяг на стар. 5)

Адвакаты мусяць выконваць свае прафэсійныя абавязкі

Еўрапейскія юрысты
ПАТРАБУЮЦЬ СПЫНЕННЯ
ПЕРАСЬЛЕДУ БЕЛАРУСКІХ АДВАКАТАЎ

Еўрапейская асацыяцыя адвакатаў European Criminal Bar Association звярнулася да міністра юстыцыі Віктара Галаванова з нагоды фактаў перасьледу шэрагу беларускіх адвакатаў за ўдзел у абароне правоў падазраваных і абвінавачаных па крымінальнай справе аб масавых беспарадках.

"Мы глыбока занепакоеныя спробамі перашкодзіць беларускім адвакатам выконваць прафэсійныя абавязкі, а таксама з прычыны таго, што асобы, арыштаваныя пасьля акцыі пратэсту 19 сьнежня, у тым ліку чацьвёра былых кандыдатаў у Прэзідэнты, былі пазбаўленыя магчымасьці сустрэцца з сваімі абаронцамі. Мы патрабуем, каб Ваша Міністэрства пісьмова пацьвердзіла свой намер аб спыненні ўжываньня падобных захадаў супраць беларускіх юрыстаў і забесьпячэньні доступу арыштаваных да юрыдычнай дапамогі" – гаворыцца ў заяве.

*Праваабарончыя матэрыялы
можна таксама прачытаць
на сайтах: www.spring96.org;
www.charter97.org; www.baj.by*

Затрыманьне Міколы ДЗЕМІДЗЕНКІ.

Артыкул 193.1 – нонсенс у сусьветным маштабе

Алесь Бяляцкі абскарджвае папярэджаньне Генпракуратуры ў судзе

Старшыня праваабарончага цэнтру "Вясна" Алесь Бяляцкі пасля атрымання адпаведнай пазвы наведваў 16 лютага намесьніка начальніка аддзелу па нагляду за захаваньнем правоў і свабодаў грамадзянаў Генеральнай пракуратуры Паўла Елісеева. Праваабаронцу было вынесена афіцыйнае папярэджаньне аб недапушчэньні парушэньня закону: "Вашыя дзеянні ад імя праваабарончага цэнтру "Вясна" супярэчаць заканадаўству Рэспублікі Беларусь". Алесь Бяляцкага папярэдзілі аб тым, што пры далейшым парушэньні заканадаўства можа быць разгледжанае пытаньне аб прыцягненьні яго да адказнасьці, прадугледжанай заканадаўствам Беларусі.

Старшыня ПЦ "Вясна" Алесь Бяляцкі накіраваў у суд Цэнтральнага раёну Менску скаргу на вынесенае яму папярэджаньне Генеральнай Пракуратуры. Адпаведная Паводле меркаваньня Генеральнай пракуратуры дзеянні Бяляцкага ад імя праваабарончай арганізацыі "Вясна", якая не прайшла ва ўстаноўленым парадку дзяржаўную рэгістрацыю, супярэчаць заканадаўству Рэспублікі Беларусь.

Бяляцкі лічыць, што Генпракуратура парушыла ягоныя канс-

тытуцыйныя правы. Пры гэтым ён спасылаецца на артыкул 5 Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь, які зьмяшчае пералік абмежаваньняў свабоды асацыяцыяў. Так, у Рэспубліцы Беларусь забараняецца стварэньне і дзейнасьць палітычных партыяў, а таксама іншых грамадзкіх аб'яднаньняў, якія маюць на мэце гвалтоўнае зьмяненне канстытуцыйнага ладу альбо якія прапагандуюць вайну, сацыяльную, нацыянальную, рэлігійную ці расавую варажнечу.

Дапушчальныя абмежаваньні свабоды асацыяцыяў зьмяшчаюцца і ў арт. 22 Міжнароднага Пакту аб грамадзянскіх і палітычных правах. Згодна з дадзеным артыкулам Пакту кожны чалавек мае права на свабоду асацыяцыяў з іншымі, уключаючы права ствараць прафсаюзы і ўступаць у іх для абароны сваіх інтарэсаў.

Улічваючы, што ў папярэджаньні не было прыведзена ніводнага аргумента, чаму праваабаронца ня мае права ажыццяўляць праваабарончую дзейнасьць ад імя Праваабарончага цэнтру "Вясна" і чым такая дзейнасьць наносіць шкоду нацыянальнай бясьпецы ці грамадзкаму парадку, правам і свабодам іншых асобаў, ён абскардзіў гэтае папярэджаньне на

імя Генеральнага пракурора, аднак скарга не была задаволеная, а папярэджаньне не адмененае.

На думку праваабаронца Алесь Бяляцкага, "перасьлед і крымінальная адказнасьць у Беларусі за дзейнасьць ад імя незарэгістраванай арганізацыі сёньня выглядае поўным цемрашальствам. Гэта рэцыдыў сталінізму. У цывілізаваных краінах грамадзкія арганізацыі самі вырашаюць, ці рэгістравацца ім увогуле ці працаваць без рэгістрацыі. І калі яны гэта робяць, дык толькі з прычыны стаць суб'ектам гаспадараньня. Крымінальная адказнасьць (артыкул 193.1 Крымінальнага кодэксу РБ) за дзейнасьць ад імя незарэгістраванай арганізацыі – нонсенс у сусьветным маштабе.

Мы зьвяртаемся ў суд не таму, што маем нейкія ілюзіі наконт яго станоўчага рашэньня, а дзеля таго, каб выканаць усе неабходныя працэдурныя ўзроўні краіны, а затым зьвярнуцца са скаргаю ў Камітэт па правах чалавека ААН. Беларускія ўлады ведаюць, што гэты Камітэт яшчэ ў 2007 годзе рэкамендаваў ураду Беларусі аднавіць дзейнасьць "Вясны", прызнаўшы яе ліквідацыю як парушэньне артыкулу 22 Пакту аб грамадзянскіх і палітычных правах."

"Вясна" – супраць забароны выступаў музыкаў

2 сакавіка 2011 г. у СМІ зьявіўся дакумент пад назвай "Сьпіс дзеячаў мастацтва і творчых калектываў", у якім былі ўказаныя назвы айчынных і замежных музычных гуртоў, прозьвішчы выканаўцаў і іншых творчых асобаў. Згодна з дадзеным дакументам, які зьяўляўся ананісным і не зьмяшчаў назвы канкрэтнага дзяржаўнага органу ці прозьвішча якой-небудзь службовай асобы, забараняецца згадваць якім-небудзь чынам фігурантаў сьпісу ў СМІ. Сярод фігурантаў сьпісу – вядомыя і любімыя тысячамі грамадзянаў Беларусі гурты: NRM, "Крама", "Нейрадзюбель", "Крамбамбуля", "Палац", "Ляпіс Трубяцкой", выканаўца Зьміцер Вайцюшкевіч, калектыву "Свабоднага тэатру" і іншыя дзеячы мастацтва.

Нягледзячы на адмаўленьне міністрам інфармацыі Рэспублікі Беларусь Алегам Праляскоўскім датычнасьці яго ведамства да стварэньня дадзенага дакументу, забарона шэрагу канцэртаў, трансляцыяў у эфіры FM-стан-

цыяў музычных твораў гуртоў і выканаўцаў, чые імёны і прозьвішчы ўказаныя ў згаданым вышэй дакуменце, азначае аднаўленьне ў краіне гэтак званых "чорных сьпісаў" – сьпісаў забароненых музыкаў.

Падобная практыка забароны канцэртаў, радыё- і тэлеэфіру ў дачыненні да шэрагу беларускіх гуртоў і выканаўцаў выкарыстоўвалася ўладамі краіны ў перыяд 2004–2007 гг. Прычым у "чорны сьпіс" таго часу ўваходзілі фактычна тыя ж самыя беларускія гурты і выканаўцы, што і ўказаныя ў "Сьпісе дзеячаў мастацтва і творчых калектываў" у 2011 г. Удзельнікі гэтых гуртоў, дзеячы і выканаўцы вядомыя ў краіне і па-за яе межамі ня толькі творчасцю, але і сваёй грамадзянскай пазіцыяй, адрознай ад афіцыйнай дзяржаўнай ідэалогіі. Менавіта гэтая акалічнасьць, на нашу думку, і зьяўляецца прычынай такой забароны з боку ўладаў.

У сувязі з гэтым Праваабарончы цэнтр "Вясна" заяўляе наступнае: Культурны плюралізм, раз-

настаінасьць меркаваньняў і ідэалогіяў зьяўляюцца адным з падмуркаў дэмакратыі, мусяць шанавацца і ахоўвацца дзяржавай як безумоўныя каштоўнасьці.

Наяўнасьць падобных "чорных сьпісаў", практыка забароны выступаў, радыё- і тэлетрансляцыяў музычных і іншых твораў мастацтва зьяўляецца праявай цемрашальства, якое вяртае Беларусь у часы камуністычнага мінулага.

Дадзеныя сьпісы яскрава сьведчаць пра наяўнасьць у краіне цензуры, якая найпрост забаронена Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь, пра недапушчальнае абмежаваньне свабоды выказваньня сваёй думкі, мастацкага самавыяўленьня і творчасці. Праваабарончы цэнтр "Вясна" лічыць такую практыку недапушчальнай і заклікае ўлады Беларусі да яе неадкладнага спыненьня. Праваабарончы цэнтр "Вясна" выказвае гатоўнасьць дапамагаць забароненым творцам у адстойваньні канстытуцыйных правоў.

Менск, 18.03.2011 г.

Андрэй БАНДАРЭНКА:

"Спадзяюся, што турма зрабіла мяне мацнейшым..."

22 сакавіка Менскі гарадзкі суд абвясціў прысуд прадпрымальніку і сябру Аб'яднанай грамадзянскай партыі Андрэю Бандарэнку. Яго апраўдалі з фармулёўкай "адсутнасць складу злачынства" і вызвалілі з-пад варты ў залі суда. Журналіст Радыё "Свабода" Юрась Бушлякоў у вечар вызвалення ўзяў інтэрв'ю ў Андрэя БАНДАРЭНКА.

– Што вы пасьпелі ўжо зрабіць пасля вызвалення?

– Сустрэцца са сваякамі і роднымі, і вось цяпер сустракаюся з сябрамі.

– Як вас сустрэла дачка? Калі вас пасадзілі ў турму, ёй было 7 месяцаў.

– Для мяне самога гэта была нечаканасць: баяўся, што яна не пазнае мяне, але яна з радасцю пайшла на рукі, і мы практычна не расставаліся да таго часу, пакуль не прыехалі дадому.

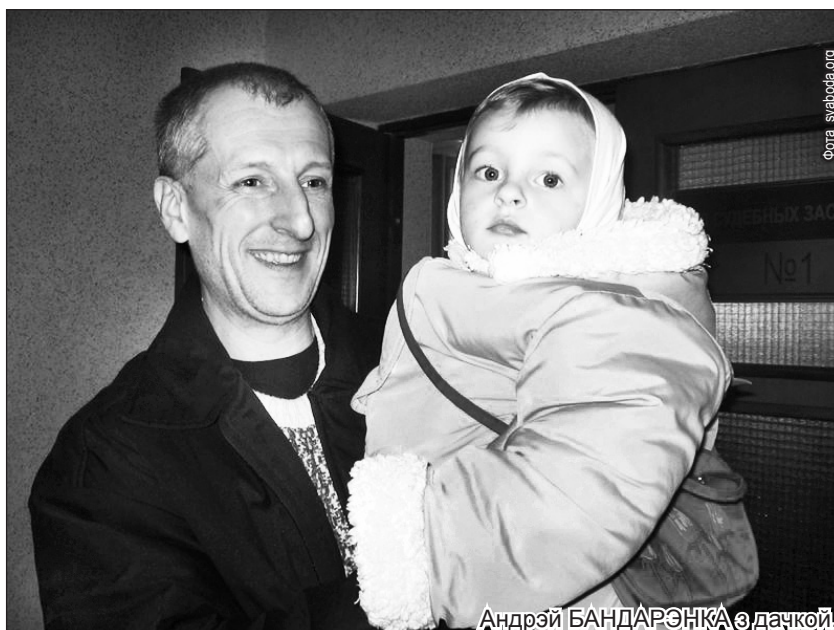
– Вашую справу судовыя інстанцыі разглядалі некалькі разоў. Што, на вашу думку, абумовіла апраўдальны прысуд – пасля таго, як вы амаль два гады, з траўня 2009-га, правялі за кратамі?

– Я думаю, што менавіта Менскі гарадзкі суд прызнаў незаконнасць і неабгрунтаванасць абвінавачвання і вынес той прысуд, які базуецца на законе.

– Вы хочаце сказаць, што ў гарадзкім судзе да вашай справы падышлі больш старанна, больш уважліва і адпаведна фактам яе ацанілі?

– Так. Той прафесіяналізм, з якім падышлі да гэтай справы, урэшце выліўся ў апраўдальны прысуд.

– Вашыя паплечнікі, і ня толькі яны, называлі вашу справу палітычна матываванай, зьвяртаючы ўвагу на тое, што яна ўзьнікла пасля таго, як вы ўзялі ўдзел у парламенцкіх выбарах. Якая ваша ацэнка падаплёкі справы: палітычная ці ўсё ж аса-

Андрэй БАНДАРЭНКА з дачкой.

бістыя парахункі?

– Прысуд уступіць у сілу праз 10 дзён, і я б не хацеў рабіць канчатковых высноваў да ўступлення прысуду ў законную сілу. Шмат яшчэ чаго б мне хацелася даведацца ў маёй крымінальнай справе. Безумоўна, палітыка тут адзін з важных і вырашальных момантаў.

– Менскі гарадзкі суд прызнаў адсутнасць складу злачынства ў вашых дзеяннях пасля таго, як вы прабылі за кратамі два гады – ці маеце вы намер патрабаваць кампенсацыю?

– На гэтае пытаньне я адкажу зноў жа пасля таго, як буду мець на руках канчатковую і законным чынам пацверджаную пастанову аб маёй невінаватасці.

– Андрэй Бандарэнка сёння і два гады назад – наколькі вялікая розніца?

– Я як быў чалавекам, які любіць сваю сям'ю, сваю краіну, сваіх сяброў, такім жа ў гэтым плане і застаўся. Але адбылася, вядома, пераацэнка каштоўнасцяў, я цяпер на многія рэчы гляджу па-іншаму. Стаў любіць многае, на што раней не зьвяртаў увагі, па-іншаму пачаў ставіцца да таго, што адбываецца вакол нас. Зьмены пасля турмы адбываюцца ў любым чалавеку: нехта робіцца мацнейшым, нехта слабейшым. Як казаў Сахараў: "Моцнага турма

робіць мацнейшым, а слабога слабейшым". Спадзяюся, што турма мяне зрабіла мацнейшым.

– Наколькі вы адчувалі салідарнасць, будучы за кратамі? Ці што даходзіла да вас?

– Безумоўна, падтрымка і маіх сяброў, і СМІ, у тым ліку і Радыё "Свабода", адыграла вельмі важную ролю для мяне ў часе знаходжання за кратамі. Гэта вельмі падтрымала мяне, і калі б ня гэтая падтрымка, не ўяўляю сабе, як бы я справіўся.

– Наколькі магчыма ў беларускай турме сачыць за падзеямі ў краіне?

– Дастаткова складана атрымаваць інфармацыю, бо цензура робіць сваю справу: многія матэрыялы не даходзілі, многія лісты. У лагеры інфармацыі даходзіла больш, чым у турме. Не даходзілі лісты, мы пісалі скаргі ў пракуратуру, але на ўсё былі стандартныя адказы: ва ўсім вінаватая Белпошта, а мы ні прычым. Сачыць можна, але пад увагай цензуры.

– Чым хацелі б і можаце зняцца найбліжэйшым часам? Ці бачыце сябе ў грамадзкай дзейнасці?

– Бліжэйшым часам я цалкам прысьвячу сябе сям'і, і ў далейшым, думаю, застануся верным сабе, і буду і надалей займацца той дзейнасцю, якой займаўся.

Прысуд палітычна матываваны...

лічыць Праваабарончы цэнтр "Вясна", аналізуючы справу Мікіты Ліхавіда

Пазбаўленьне волі на 3 гады і 6 месяцаў у калоніі ўзмоцненага рэжыму – такі прысуд Мікіту Ліхавіду агучаны ў судзе Партызанскага раёну Менску. Прысуд вынесла судзьдзя Наталя Пыкіна.

Слуханьне па справе Мікіты Ліхавіда пачалося 22 сакавіка ў судзе Партызанскага раёну Менску. Падчас працэсу дапыталі 29 супрацоўнікаў міліцыі. Зьвесткі пра цялесныя пашкодваньні большасці пацярпелых не падмацаваныя матэрыяламі судова-медыцынскай экспэртывы, па якую пацярпелыя не зьяўталіся. Больш за тое, ніводны з дапытаных пацярпелых ня сьведчыў, што ён пацярпеў асабіста ад Мікіты Ліхавіда. Пагромаў і падпалаў, акрамя біцьця шкла і дзвярэй, яны таксама не бачылі.

Выступаючы ў судзе з апошнім словам, Мікіта Ліхавід прасіў апраўдаць яго па артыкуле 293 КК, абмежаваўшы пакараньне тэрмінам знаходжаньня ў сьледчым ізалятары.

Высновы Праваабарончага цэнтру "Вясна":

1. Вылучэньне справы М. Ліхавіда ў асобную вытворчасць зьяўляецца незаконным, паколькі папярэдняе сьледства па падзеях 19 сьнежня 2010 г. яшчэ не завершанае, факт масавых беспарадкаў, іх арганізацыі канкрэтнымі асобамі не ўстаноўлены.

Мікіта ЛІХАВІД.

2. Практыка вылучэньня асобных справаў дазваляе сьледству дапуськаць разнастайныя маніпуляцыі ў выглядзе далучэньня да справы пацярпелых, якія не фігуравалі ў якасьці такіх падчас папярэдняга сьледства па канкрэтнай, выдзеленай у асобную вытворчасць, справе.

3. Падчас разгляду справы ў судзе не прадстаўлена доказаў, што 19 сьнежня 2010 г. у Менску на пл. Незалежнасьці мелі месца масавыя беспарадкі, якія суправоджваліся сукупнасьцю такіх дзеяньняў як: падпалы, пагромы, гвалт над асобай, зьнішчэньне маёмасьці, узброены супраціў прадстаўнікам праваахоўных органаў улады.

4. У судзе не прадстаўлена доказаў ўчыненьня М. Ліхавідам злачынства, прадугледжанага ч. 2 арт. 293 Крымінальнага кодэксу Рэспублікі Беларусь, а менавіта непасрэднага ўчыненьня ім аднаго ці некалькіх супрацьпраўных дзеяньняў, характэрных для масавых беспарадкаў. Нанясенне М. Ліхавідам некалькіх удараў па драўляных канструкцыях, якія знаходзіліся ў дзвярных праёмах Дому ўраду, на нашу думку, не зьяўляецца доказам зьнішчэньня маёмасьці, паколькі дадзеныя канструкцыі не былі ўказаныя грамадзянскім зыскоўцам (ГА Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь) у пераліку зьнішчанага маёмасьці.

5. Доказаў ўчыненьня іншых дзеяньняў М. Ліхавідам на пл. Незалежнасьці 19-га сьнежня 2010 г. суду не прадстаўлена.

У сувязі з гэтым Праваабарончы цэнтр "Вясна" лічыць, што:

У сувязі з гэтым Праваабарончы цэнтр "Вясна" лічыць, што:

1. Вынесены судом Партызанскага раёну Менску прысуд аб пакараньні Мікіты Ліхавіда 3 гадамі і 6 месяцамі пазбаўленьня волі незаконны і палітычна матываваны.

2. Мікіта Ліхавід зьяўляецца палітычным вязьнем, у сувязі з чым Праваабарончы цэнтр "Вясна" настойвае на яго апраўданьні і неадкладным вызваленьні.

"Міжнародная амністыя" абвясціла Мікіту Ліхавіда, Зьмітра Дашкевіча і Эдуарда Лобава вязьнямі сумленьня

Праваабарончая арганізацыя "Міжнародная амністыя" выступіла з асуджэньнем апошніх прысудаў, вынесеных беларускімі судамі палітычным актывістам Зьмітру Дашкевічу, Эдуарду Лобава і Мікіту Ліхавіду.

"Абсалютна відавочна, што трое актывістаў былі асуджаныя на падставе сфабрыкаваных абвінавачаньняў толькі таму, што яны адважыліся крытыкаваць выбары, якія праводзіліся з парушэньнямі", лічыць Нікола Дакворт, кіраўнік аддзелу Еўропы і Цэнтральнай Азіі "Міжнароднай амністыі".

"Гэтыя людзі зьяўляюцца вязьнямі сумленьня, яны патрапілі ў турму за мірнае выказваньне сваіх поглядаў. І яны мусяць быць неадкладна і безумоўна вызваленыя".

20-гадовы Мікіта Ліхавід быў асуджаны да трох гадоў і шасьці

месяцаў у папраўчай калоніі па абвінавачаньні ў "масавых беспарадках" за мірны ўдзел у дэманстрацыі апазіцыі ў сьнежні.

Актывісты Зьміцер Дашкевіч і Эдуард Лобаў былі асуджаныя па абвінавачаньні ў "хуліганстве".

Мікіта Ліхавід быў сярод удзельнікаў акцыі пратэсту 19 сьнежня, якіх зьбівалі амапаўцы. Акцыя адбылася пасля спрэчных выбараў у Беларусі, на якіх прэзідэнт Аляксандр Лукашэнка быў пераабраны чацьвёрты раз. Удзельнікі акцыі абвінавачвалі яго ў фальсіфікацыі вынікаў галасаваньня.

Студэнт-юрыст Мікіта Ліхавід быў першапачаткова затрыманы за адміністрацыйнае правапарушэньне, але потым супраць яго была распачатая крымінальная справа, нягледзячы на тое, што міліцыянт, які арыштоўваў яго, заявіў у судзе, што ня бачыў

Ліхавіда падчас акцыі пратэсту.

Вядомы актывіст Зьміцер Дашкевіч, лідар арганізацыі "Малады фронт", і сябра гэтай арганізацыі Эдуард Лобаў былі асуджаныя да двух і чатырох гадоў папраўчай калоніі па абвінавачаньні ў нападзе на мінакоў за дзень да выбараў.

Яшчэ адзін актывіст "Маладога Фронту", які прысутнічаў пры інцыдэнце, распавёў "Міжнароднай амністыі", што насамрэч напалі на Дашкевіча і Лобава.

Ён сказаў, што чатыры чалавекі спачатку спыталі ў іх кірунку, а потым пачалі зьбіваць Дашкевіча і Лобава. Міліцыя прыбыла праз некалькі хвілінаў і затрымала трох актывістаў і двух нападнікаў, не задаючы пытаньняў. Зьміцер Дашкевіч і Эдуард Лобаў былі асуджаныя на падставе паказаньняў двух нападнікаў, якія былі затрыманыя разам з імі.

Віну не прызналі...

Дашкевіча асудзілі да 2 гадоў калоніі агульнага рэжыму, Лобава – да 4 гадоў ўзмоцненага...

22-24 сакавіка ў судзе Маскоўскага раёну сталіцы праходзіў судовы разгляд крымінальнай справы лідара "Маладога Фронту" Зьмітра Дашкевіча і кіраўніка менскай суполкі арганізацыі Эдуарда Лобава па абвінавачанні ў асабліва злосным хуліганстве (ч. 3 арт. 339 КК РБ), ўчыненым 18 снежня 2010 г. Прысуд, абвешчаны судзьдзёй Аленай Шылько: Дашкевічу – 2 гады калоніі агульнага рэжыму, Лобава – 4 гады ўзмоцненага рэжыму. Прысуд можа быць абскарджаны ў Менскім гарадзкім судзе.

Асуджаныя заявілі на працэсе, што не вінаватыя і што сталі ахвярамі правакацыі, учыненай на загад уладаў за дзень да выбараў. Суд хаваў пацярпелых Савіцкага і Малышава ад вачэй публікі ў суседнім з судовай залай пакоі і не прыслушаўся да сьведчаньняў, што менавіта яны распачалі бойку.

Судзьдзя Алена Шылько сьпяшалася. Два дні яна вяла паседжаньні да 8 вечара, ня робячы перапынкаў нават на тое, каб прысутныя схадзілі ў прыбіральню. Усе хадайніцтвы адвакатаў аб правядзеньні дадатковых працэдураў, аб поўным высьвятленьні акалічнасьцяў справы і асабліва аб высьвятленьні асобаў дзіўных пацярпелых, якіх хавалі ад вачэй публікі, судзьдзя Шылько адхіля-

Зьміцер ДАШКЕВІЧ і Эдуард ЛОБАЎ.

ла, дэманструючы прыхільнасьць да абвінавачага боку.

Хаця фармальна гэтая справа і ня мае дачынення да падзеяў 19 снежня, аднак яна знаходзіцца ў тым самым ланцужку, бо затрыманьне іх падстаўнікамі беларускіх спецслужбаў адбылося з мэтай ізаляваньня напярэдадні акцыі пратэсту. Толькі на наступны дзень грамадзкасьці было паведамлена, што маладыя людзі быццам бы самі ўчынілі цяжкае злачынства.

Аналізуючы ход судовага працэсу, праваабаронцы прыйшлі да наступных высноваў:

1. Судовае паседжаньне праходзіла з яўным абвінавачным ухілам,

не задавальняліся важныя хадайніцтвы адвакатаў. Адсутнасьць у залі суда пацярпелых не давала магчымасьці весці паўнаватарнасьць допыт гэтых асобаў.

2. Супярэчлівыя паказаньні пацярпелых і сьведкаў, а таксама хуткае зьяўленьне на месцы здарэньня супрацоўнікаў спецназу наводзіць на думку пра спланаваную правакацыю ў дачыненні да моладзевых дэмакратычных актывістаў.

3. Суд не прыклаў усіх намаганьняў для поўнага, усебаковага і аб'ектыўнага дасьледаваньня справы, што выклікае сумневы ў справядлівасьці рашэньня. Бясспрэчных доказаў віны Дашкевіча і Лобава ў матэрыялах справы няма.

Сьвята... без сьвята

(Пачатак на стар. 1)
вецкае РУУС. Там зьнялі адбіткі пальцаў, сфатаграфавалі, пратрымалі больш за тры гадзіны, што незаконна, але адпусьцілі.

Спробы правесці шэсьце таксама спыняліся. Калі калона з 250 чалавек паспрабавала прайсьці з плошчы Якуба Коласа да плошчы Перамогі, то літаральна праз 200 метраў яе спыніў міліцэйскі кардон. Пачаліся затрыманьні і зьбіцьцё. Калі міліцыянты бачылі ў руках сьцягі – адразу ж затрымлівалі. Так, двух маладзёнаў, што прыйшлі да скверу з бел-чырвона-белымі сьцяжкамі, міліцыянты адразу ж затрымалі і зацягнулі ў міліцэйскі аўтобус, які знаходзіўся ў скверы. Калі моладзь пачала скандаваць "Жыве Беларусь!", да іх падбеглі міліцыянты і загадалі вызваліць ходнік, пагражаючы затрыма-

ньнямі. Такого ціхага і змрочнага сьвяткаваньня Дня Волі яшчэ ніколі не было.

У "Дні няволі" можна вінаваціць арганізатараў сьвяткаваньня Дня Волі ў Менску, што не прыйшлі да згоды адносна месца збору і формы сьвяткаваньня. Частка апазіцыйных партыяў і рухаў (БНФ, БХД, рух салідарнасьці "Разам", "Гавары праўду") вырашылі абмежавацца ўскладаньнем кветак да помніка Янку Купалу. Прадстаўнікі моладзевых арганізацыяў – Маладога Фронту і "Еўрапейскай Беларусі" – заявілі, што, як і было абвешчана раней, яны зьбяруцца на плошчы Якуба Коласа і адтуль рушаць да помніка Янку Купалу.

Да сьвята больш падрыхтаванымі былі міліцыянты (сілавая структура). Яны загадзя правялі "прафілактычныя гутаркі", улом-

валіся ў кватэры і затрымлівалі моладзевых актывістаў...

Што і казаць, спецаперацыя "Дзень Волі" ўдалася: міліцыянты ачапілі плошчу Якуба Коласа і выходы да яе з метро, перакрылі ўваходы ў сквер Янкі Купалы, каб не пусьціць людзей ускласьці кветкі, не далі сабрацца вялікай колькасьці людзей, правесці мітынг і адзначыць сьвята – Дзень Волі.

Гэтыя падзеі наводзяць на сумныя думкі: у якой краіне мы жывем, калі нельга нават ускласьці кветкі да помніка? Але ня толькі хвала перасьледаў і запалохваньняў пасля падзеяў 19 снежня перашкодзіла людзям выйсьці і выказаць свой пратэст. Свой страх перад актыўнымі грамадзянамі краіны і перастрахоўку паказалі ўлады, схаваўшыся за сьпінамі міліцыянтаў... А таму ўпершыню за апошнія дваццаць гадоў і не атрымалася сьвята ў Дзень Волі.

Пачобута вінавацяць у абразе Прэзідэнта

У дачыненні да журналіста часопісу "Gazeta Wyborcza" Анджэя Пачобута была ўзбуджаная крымінальная справа. Яго вінавацяць у абразе Прэзідэнта Беларусі. Пра крымінальную справу Пачобуту 28 сакавіка паведаміў у абласной пракуратуры сьледчы па найважнейшых справах Арсеній Нікольскі.

"Пачобут А. С. (...) у перыяд 2010-2011 г.г. разьмясьціў у глабальнай кампутарнай сетцы Інтэрнэт на сайтах www.wyborcza.pl, belaruspartisan.org і poczobut.livejournal. створаных ім тэкставых публікацыі, пад загалоўкамі "Час закручваць гайкі", "Лукашэнка знайшоў чарговую мэту", "У Беларусі выбары без выбару", "Кажэце мне бацька", "Так кіруе Лукашэнка", "Лукашэнка: Ды я сфальсіфікаваў выбары", "Свабода па-беларуску. Пакаяўся так выйшаў?", "Перадвыбарчы папулізм па-беларуску", "Так палухае беларускі КДБ" і адзін тэкст без загалоўка, што пачынаецца словамі "Дзякуй усім..." і сканчаецца словамі "... можаце выкарыстоўваць", у якіх утрымліваюцца прыкметы публічнай абразы Прэзідэнта Рэспублікі Беларусі ..."

Нагадаем, дыфамацийны артыкул 368 Крымінальнага кодэксу РБ "Публічная абраза Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь" прадугледжвае пакараньне ў выглядзе штрафу альбо папраўчых работ на тэрмін да 2 гадоў, альбо арышту на тэрмін да 2 месяцаў, альбо абмежаваньня волі на тэрмін да 2 гадоў.

Раніцай 29 сакавіка ў кватэру гарадзенскага журналіста Анджэя Пачобута прыйшлі супрацоўнікі мясцовага КДБ, якія прад'явілі карэспандэнту польскай "Газэты Выборчай" пастанову сьледчага па найважнейшых справах пракуратуры Гарадзенскай вобласьці Арсенія Нікольскага аб арышце часткі каштоўнай маёмасьці журналіста. Пастановай сьледчага былі "арыштаваныя" трэнажор, тэлевізар і пральная машына Пачобута (яны засталіся ў кватэры журналіста), а таксама ноўтбук і DVD-плэер, які супрацоўнікі КДБ забралі з сабой. Патлумачылі гэта тым, што пацярылі мае правы, у тым ліку і на кампенсацыю маральнай шкоды.

Анджэй ПАЧОБУТ.

Але журналіст не зьбіраецца спыняць сваёй працы альбо сыходзіць у вымушаны адпачынак.

"Я буду рабіць тое, што і рабіў заўжды, хоць гэта і стала цяжэй", – запэўніў Анджэй Пачобут.

Нагадаем, што за абразу кіраўніка краіны раней былі асуджаныя журналісты Мікола Маркевіч, Павел Мажэйка, Віктар Івашкевіч, палітык Андрэй Клімаў, прадпрымальнікі Валер Леванеўскі і Аляксандр Васільеў, праваабаронца Кацярына Садоўская.

Пачалося "паляваньне" на прадстаўнікоў СМІ?

Заява ГА "БАЗ" з нагоды ўзмацненьня ціску на журналістаў

Цягам апошніх дзён у Беларусі зноў рэзка пагоршылася становішча са свабодай журналіскай дзейнасьці. Напярэдадні Дня волі ў Магілёве затрымалі, а потым асудзілі на адміністрацыйны арышт ад 3 да 7 сутак журналістаў і сябраў ГА "БАЗ" – Уладзіміра Лапцэвіча, Алесь Асіпцова і Дзьмітрыя Салаўёва. У Віцебску на некалькі гадзінаў затрымалі тэлежурналіста Уладзіслава Стараверава. Усе затрыманьні адбываліся на надуманых падставах. 25 сакавіка міліцыя і асобы ў цывільным зноў перашкаджалі выконваць прафесійныя абавязкі журналістам, якія асьвятлялі ход вулічных акцыяў.

Вельмі паказальным стала 28 сакавіка. Акрамя вышэйзгаданага асуджэньня У. Лапцэвіча і Дз. Салаўёва, цягам аднаго дня:

– вышэйшы гаспадарчы суд адхіліў дзьве скаргі да Міністэрства інфармацыі з боку газеты "Народная воля" і "Аўтардыё", якія спрабавалі абскардзіць папярэджаньні Мінінфарма;

– стала вядома пра крыміналь-

ную справу, узбуджаную супраць гарадзенскага журналіста Анджэя Пачобута па ч.1 арт. 368 КК "Абразы прэзідэнта РБ";

– пазбавілі акрэдытацыі пры беларускім МЗС галоўнага рэдактара расійскага інфармацыйнага агенцтва "Свабода" Аляксандра Лашманкіна, які раней быў зьняты з цягніка ў Оршы і адбыў тры сутак адміністрацыйнага арышту нібыта за хуліганства.

Гэтыя падзеі цяжка назваць інакш як паляваньнем на прадстаўнікоў СМІ. Дзяржава дэманструе поўную непавагу да прафесійных правоў журналістаў, свабоды выказваньня і свабоды прэсы.

Усё гэта зьяўляецца працягам хвалі рэпрэсіяў супраць журналістаў, якія распачаліся ў краіне пасля 19 сьнежня 2010 году. Сямёра журналістаў і сябраў БАЗ абвінавачваюцца ў крымінальным злачынстве – арганізацыі масавых беспарадкаў і ўдзеле ў іх. Адзін з іх – Аляксандр Атрошчанкаў – ужо асуджаны на 4 гады калоніі ўзмоцненага рэжыму (пры-

суд у законную сілу пакуль не ўступіў). Яшчэ шасьцёра – Ірына Халіп, Наталя Радзіна, Аляксандр Фядута, Сяргей Вазьняк, Павел Севярынец і Дзьмітры Бандарэнка – чакаюць суда. Ім пагражае пакараньне да 15 гадоў пазбаўленьня волі.

Дагэтуль не вернутая прафесійная тэхніка, якую прадстаўнікі сілавых структураў забралі ў рэдакцыйных офісах і прыватных кватэрах журналістаў падчас ператрусаў.

ГА "Беларуская асацыяцыя журналістаў":

– выказвае рашучы пратэст у сувязі з перасьледам калегаў;

– патрабуе неадкладна спыніць ціск на журналістаў і сродкі масавай інфармацыі;

– нагадвае, што свабода выказваньня зьяўляецца ня толькі адной з фундаментальных свабод чалавека, але і крытэрам захаваньня іншых правоў і свабод.

Прынята Праўленьнем
ГА "БАЗ"
29.03.2011

Праваабарончая хроніка: затрыманыя, ператрусы...

Берасьце: 28 сакавіка 2011 г. каля 18 гадзінаў у Берасьці на плошчы Леніна супрацоўнікі міліцыі затрымалі юрыста, праваабаронцу Рамана Кісьляка. Пасьля некалькіх гадзінаў у РАУС і адмовы ад працэдуры зьяўленьня адбіткаў пальцаў Кісьляк выйшаў на волю. У момант затрымання Раман раздаваў бюлетэні Камітэту абароны рэпрэсаваных "Салідарнасьць" аб падзеях 19 сьнежня 2010 году. Раман быў дастаўлены ў Берасьцейкі РАУС, дзе зьвязацца з ім не было магчымасьці.

Пасьля канфіскацыі 45 асобнікаў бюлетэня з адпаведным пратаколам, міліцыя паспрабавала прымусіць праваабаронцу да праходжання працэдуры дактыласкапіі. Раман катэгарычна адмовіўся, матывуючы гэта тым, што мае права на адмову ад зьяўленьня адбіткаў пальцаў. Пасьля гэтага праваабаронца быў зьмешчаны ў камеру з адабраньнем асабістых рэчаў. Супрацоўнікі праваахоўных органаў паведамлілі Кісьляку, што будзе складзены пратакол адміністрацыйнага правапарушэньня па факце супраціву законнаму патрабаваньню супрацоўніка міліцыі. У камеры ён правёў каля гадзіны, пасьля чаго яго адпусцілі, вярнуўшы рэчы. Раман Кісьляк плануе абскардзіць дзеянні міліцыянтаў.

У Гародні пачалі зноў актыўна выклікаць грамадзкіх актывістаў на дактыласкапію. Выпадак з прадстаўніком БХК Раманам Юргелем падаецца ўвогуле ўнікальным. Увечары 16 сакавіка да яго на кватэру заявіўся старэйшы лейтэнант аддзелу наркакантролю і супрацьдзеяньня гандлю людзьмі Кастрычніцкага РАУС Гародні Аляксандр Хваленя. На пытаньне праваабаронцы, на якіх падставах гэты аддзел займаецца працай аддзелу прафілактыкі, міліцыянт нічога ўцямнага адказаць ня змог, спаслаўшыся толькі на тое, што ён дзейнічае па загадзе начальніка аддзелу капітана Аляксандра Пархоменкі. Раман Юргель адмовіўся ад нечаканай пазвы, спаслаўшыся на тое, што выклікі на дактыласкапію грамадзянаў не ў кампетэнцыі аддзелу наркакантролю. Увечары 17 сакавіка міліцыянты прыйшлі

на кватэру іншага праваабаронцы Уладзіміра Хільмановіча. Яны прапанавалі праехаць на дактыласкапію. Хільмановіч адмовіўся, сказаўшы выпісаць яму пазву на іншы дзень, што і было зроблена.

Магілёў: 24 сакавіка ў памяшканьні сярэдняй школы №25 адбылося пасяджэньне камісіі па справах непаўнагадовых. Камісія мелася разглядаць пратакол аб адміністрацыйным правапарушэньні, які быў складзены на сямнаццацігадовую ўдзельніцу акцыі салідарнасьці Ганну Шкадун, якая адбылася 16 студзеня 2011 году. З-за таго, што быў прапушчаны двухмесячны тэрмін, калі паводле закону можна прыцягваць да адміністрацыйнай адказнасьці, камісія ня стала разглядаць пратакол.

Праваабаронца Барыс Бухель мяркуе, што камісія ўвогуле не павінна была праводзіць сваё пасяджэньне і прызначаць з гэтай нагоды пэўную дату яго правядзеньня, бо загадзя мела пратакол, які быў высланы з парушэньнем тэрмінаў.

"Разам з маці Ганны Наталія Шкадун, мы будзем абскардзіць рашэньне камісіі па справах непаўнагадовых у судзе, – кажа праваабаронца. – Мы хочам дабіцца поўнага апраўданьня яе дачкі па сутнасьці абвінавачаньня ў яе адрас, а не апраўданьня яе з нагоды таго, што прайшлі тэрміны для разгляду пратаколу аб адміністрацыйным правапарушэньні".

Барыс Бухель адзначае, што судовы працэс будзе навукай як для супрацоўнікаў міліцыі, так і для інспектараў і камісіі па справах непаўнагадовых. На ягоную думку, гэты працэс дапаможа ў тым, каб супрацоўнікі ўсіх гэтых структураў надалей не парушалі заканадаўства.

Дадамо, што інспектар па справах непаўнагадовых Уладзімір Радзевіч, па словах маці Ганны Наталі Шкадун, падрабіў пратакол аб адміністрацыйным правапарушэньні. У графе, дзе мусіў стаяць подпіс Ганны, ім быў зроблены запіс – "ад подпіса адмовілася". Акрамя гэтага пратакол меў іншую дату. Гэты пратакол інспектар Радзевіч выслаў на разгляд у камісію па справах непаўнагадовых, а таксама ў Ма-

гілёўскі дзяржаўны ўніверсітэт імя Куляшова, дзе вучыцца Ганна Шкадун.

Рэчыца: Супрацоўнікі ўпраўленьня КДБ Гомельскай вобласці 15 сакавіка правялі некалькі нечаканых ператрусаў у Рэчыцы: на вуліцы Чапаева, узламаўшы дзьверы ў прыватным доме, дзе месціцца грамадзкая прыёмная, яны зьнеслі асабістыя рэчы праваабаронцы Валерыя Пуціцкага – сістэмны блок кампутара, прынтэр і прыватны ноутбук.

Перад гэтым Пуціцкаму тэлефанавалі нібыта ўчастковы па прозьвішчы Каралькоў, які прасіў тэрмінова сустрэцца. У адказ Валерыя запатрабаваў даслаць яму пазву. Аднак апэратыўнікі вырашылі абыйсьціся наогул без гаспадара. Валерыя Пуціцкі мяркуе, што дом мог наведаць той самы ўчастковы з мясцовымі чэкістамі, бо ў той жа дзень прайшоў ператрус у сябра Партыі БНФ з вёскі Перасьвятое Рэчыцкага раёну Алега Карбалевіча. У актывіста былі канфіскаваныя сістэмны блок кампутара, рызограф, праваабарончая і грамадзка-палітычная літаратура. Як паведаміў Карбалевіч, ператрус у доме праводзілі трое супрацоўнікаў УКДБ пад кіраўніцтвам капітана Коласавы ў сувязі з крымінальнай справай пра масавыя беспарадкі ў Менску 19 сьнежня. Ператрус цягнуўся амаль дзьве гадзіны.

Супрацоўнікі КДБ таксама правялі ператрус па месцы рэгістрацыі прадпрымальніцы Сьвятланы Пятроўскай, якая на прэзідэнцкіх выбарах працавала ў камандзе Уладзіміра Някляева. Праваабаронцы мяркуюць, што супрацоўнікі КДБ шукалі друкаваную прадукцыю з заклікамі да Дня Волі.

22 сакавіка рэчыцкага праваабаронцу і грамадзкага дзеяча Валерыя Пуціцкага пісьмова папрэдзілі аб адказнасьці за ўдзел у несанкцыянаваных мерапрыемствах. Увечары Пуціцкага наведаў мясцовы ўчастковы Маісееў С.А. і папрасіў распіску пра тое, што праваабаронца ня будзе ўдзельнічаць 25 сакавіка ў несанкцыянаваных акцыях на тэрыторыі Беларусі. Валерыя Пуціцкі пагадзіўся падпісаць распіску, але са зьмененай фармулёўкай: не ўдзельнічаць у антыканстытуцыйных акцыях як у Беларусі, так і за яе межамі. Нагадаем, што ў той жа дзень супрацоўнікі КДБ прымусілі падпісаць афіцыйнае папярэджаньне пра недапушчальнасьць удзелу ў мерапрыемствах 25 сакавіка журналіста Барыса Гарэцкага ў Менску.

За пародыю ў сацыяльнай сетцы – крывінальная справа?

Жыхар гораду Ліды Яўген Куцко з блогера і пачынаючага пісьменьніка "дарос" да падазраванага па крывінальнай справе. Малады чалавек падазраецца ў публічным паклёпе. Абвінавачаньне на дадзены момант не прад'яўленае.

Увосень мінулага году падчас прэзідэнцкіх выбараў Яўген разьмясьціў на сваёй асабістай старонцы сацыяльнай сеткі "Вконтакте" апавяданьне "Клопат пра чалавека – прыярытэт у маёй працы", што ўяўляла сабой пародыю на перадавы артыкул "Лідскай газеты" – мясцовага дзяржаўнага выдання. Аўтар апісвае адзін дзень з жыцця кіраўніка мясцовага райвыканкаму, і гэты дзень пачынаецца з закліку да жыхароў прагаласаваць датэрмінова. Далей кіраўнік, паводле сюжэту твора, наведвае розныя прадпрыемствы і паселішчы, сустракаецца з людзьмі, вырашае розныя праблемы – і так да позняга вечара... Падзеі выкладзены з элементамі іроніі і абсурду, сэнсавыя акцэнтны расстаўлены з дапамогай вялікіх літараў і мноства клічнікаў. Адным словам, тыповы стыль моладзевых інтэрнэт-постаў.

Паводле словаў Яўгена, зьмяшчаючы апавяданьне на сваёй старонцы "Вконтакте", ён ня ведаў, што да яе можа мець доступ нехта староньні. Хлопец быў упэўнены, што прачытаць сьцёбны твор зможа толькі кола ягоных сяброў – закрытай групы карыстальнікаў. Таму назваў гапоўнага (і адзінага) героя "Клопа-

ту пра чалавека..." сапраўдным імем рэальнага чалавека. І чалавек гэты займаў такую ж пасаду – старшыні райвыканкаму. Твор сканчаўся лозунгам "Худык выратуе СЪВЕТ!!!!!!!" У спасылцы згадваўся тэкст песьні пра старшыню мясцовай адміністрацыі аўтарства аднаго з невядомых альтэрнатыўных гуртоў. Старонку, на якой было зьмешчанае апавяданьне, Яўген Куцко вёў пад псеўданімам. Такая зьява ў інтэрнэце ва ўсім сьвеце – ня рэдкасьць.

Праз некалькі месяцаў экс-старшыня Лідскага райвыканкаму Андрэй Худык знайшоў сваё імя ў інтэрнэце. За гэты час ён пайшоў на падвышэньне і ўжо працаваў намесьнікам старшыні Гарадзенскага аблвыканкаму. Як паведаміла "Гродненская правда", намесьнік старшыні праглядаў інфармацыю пра сябе і "знайшоў ілжывыя факты".

Андрэй Худык палічыў аповед у інтэрнэце ананімным паклёпам на сябе і, згодна з паведамленьнямі ў прэсе, сам вылічыў аўтара. "На зьдзіўленьне, бруд на паважанага чалавека ліў... работнік дзяржустановы – адзін з супрацоўнікаў аддзелу статыстыкі", – піша "Гродненская правда". З працы Яўгена звольнілі. Былы мясцовы кіраўнік запатрабаваў прылюдных перапрашэньняў (па словах Яўгена Куцко, на тым самым рэсурсе і дзе-небудзь яшчэ).

"У хлопца быў добры шанец на прабачэньне", – піша абласная газета. Яна дадае, што "бруд-

ны пасквіль" аўтар прыбраў, але выбачыўся не там, дзе трэба, а "на менш наведваным Лідскім форуме". Сам Яўген дапускае, што Андрэй Паўлавіч Худык яго прабачэньне мог проста не знайсці. У сваіх прабачэньнях ён піша, што ня меў на мэце абразіць чыноўніка і хацеў проста захаваць на закрытай для наведнікаў старонцы свой мастацкі твор. "...Я своечасова ня быў апавешчаны пра той факт, што з 1 студзеня 2011 году, у сувязі са зьменамі дзяржаўнага кантролю за Інтэрнэтам, нават закрытыя нататкі (адну з якіх уяўляла сабой тое апавяданьне з Вашым фотаздымкам) на старонках карыстальнікаў сацсеткі vkontakte.ru, можна знайсці ў пошукавых сістэмах (па ключавых словах і назвах) і прагледзець любому карыстальніку, у т.л. незарэгістраванаму на дадзеным сайце". Яўген дадае, што раней такі прагляд з улікам абмежаваньня настроек унутры сеткі магчымы ня быў.

Як бы там ні было, праз месяц пасья абнародаваньня прабачэньняў чыноўнік напісаў заяву ў пракуратуру і была ўзбуджаная крывінальная справа. Калі абвінавачаньне будзе прад'яўленае, а віна даказаная судом, то паводле часткі 2 артыкулу 189 Крывінальнага кодэксу РБ за парадыйнае апавяданьне аўтару пагражае штраф, альбо папраўчыя работы тэрмінам да 2 гадоў, альбо арышт тэрмінам да 3 месяцаў, альбо абмежаваньне волі да 3 гадоў.

Быў бы чалавек... а прычына для арышту знойдзеца

24 сакавіка журналіст Алесь Асіпцоў, які акрэдытаваны ў Магілёве як супрацоўнік інфармацыйнага агенцтва навінаў "БелаПАН", атрымаў трое сутак пазбаўленьня волі за "дробнае хуліганства". Нагодай для ягонага затрыманьня супрацоўнікамі міліцыі стала тое, што ён, нібыта, "спраўляў сваю натуральную патрэбу недалёка ад свайго дому".

Праваабаронца Барыс Бухель адзначае, што Алесь затрымалі сьпецыяльна напярэдадні Дня Волі, каб той не асьвятляў падзеі,

якія будуць адбывацца ў Магілёве ў гэты дзень.

– Учора мы дамовіліся сустрацца з Алесем, аднак на сустрэчу ён не прыйшоў, – расказвае Барыс Бухель, – ужо тады ў мяне закралася нейкая засьцярога, што з ім магло нешта здарыцца. А потым мне патэлефанавала ягоная жонка Алена, якая сказала, што ёй толькі што званіў нейкі супрацоўнік міліцыі, які паведаміў ёй, што Алесь затрыманы супрацоўнікамі Ленінскага РАУС, аднак даць інфармацыю аб тым, дзе ён знаходзіцца,

гэты міліцыянт адмовіўся. Дадаў толькі, што яго будуць судзіць у гэты ж самы дзень.

Нам прыйшлося прыкласьці шмат намаганьняў, каб знайсці Алесь. У той час як мы яго спрабавалі знайсці, ходзячы па розных пастарунках міліцыі – яго асудзілі і адвезьлі ў ізалятар часовага ўтрыманьня. Пра гэта нам паведаміў намесьнік начальніка РАУС, і то толькі тады, калі мы сказалі, што не сыдзем з РАУСу да таго часу, пакуль ня будзем ведаць інфармацыю пра Алесь Асіпцова...